

В. Н. ТАРАДАЙ

Харківська національна академія міського господарства

Одним з найважливіших напрямів досягнення цілей соціально-економічного розвитку суспільства є розвиток й нарощування ресурсного потенціалу. В рамках становлення сучасного ринкового господарства загострюється питання пошуку нових шляхів формування ресурсного потенціалу регіонів та визначення його структури для забезпечення соціально-економічного розвитку на регіональному рівні.

Соціально-економічний розвиток регіонів являє собою сукупність якісних змін структурних елементів регіональних економічних систем, які відбуваються під впливом безлічі різноманітних факторів. Він відображає умови формування потенційних можливостей регіону для здійснення стратегії його розвитку.

Соціально-економічний розвиток регіонів – це критерій ефективності їх функціонування. Коли параметри кількісних показників регіонального розвитку перевершують запланований або нормативний рівень, показники стану розвитку аналогічних регіональних систем, можна зробити висновок про ефективне функціонування регіональних систем. І найголовнішим є те, що соціально-економічний розвиток регіонів створює базу і є важливим джерелом підвищення якості життя.

У вітчизняній економічній науці під «потенціалом» традиційно розумілася сукупність ресурсів підприємства, галузі, регіону або країни, що у процесі будь-якої діяльності можуть бути використані для досягнення певних цілей. В основу розвитку продуктивних сил конкретного регіону завжди були умови забезпечення виробничої сфери ресурсами, у першу чергу матеріальними і трудовими. Тому, ресурсним потенціалом регіону можна вважати сукупність ресурсів та його виробничих, фінансових, інтелектуальних, інформаційних та інших можливостей для досягнення поставлених цілей.

Основними ресурсами є:

- технічні;
- технологічні;
- управлінські;
- маркетингові;
- людські;
- фінансові;
- НДДКР і інформаційні;
- організаційної культури;
- соціальні;
- показники загального простору.

Можна виділити два основних напрями росту ресурсного потенціалу регіону з позиції соціально-економічного розвитку:

1. Зовнішній, досягнення якого є можливим на основі залучення ресурсів зі сторони.

2. Внутрішній, який передбачає більш ефективне використання наявних ресурсів.

Резюмуючи, можна сказати, що одним з першочергових завданням соціально-економічного розвитку регіонів сьогодні можна вважати проблему росту його ресурсного потенціалу. Визначення структури ресурсного потенціалу регіону дає змогу зробити висновок об ефекті синергії та отримання нових властивостей та можливостей.